

[Arbejds- og Socialministeren.]

dig; med det administrative kan man nok blive færdig, men det er ikke altid lige let med de politiske Forhandlinger.

Saa gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om den socialdemokratiske Ordførers Udtalelse om, at han fandt Fristen for en Revision, den 15. December, noget kort; dette var, sagde det ærede Medlem Hr. Rager, paradisk. Jeg vil blot derom sige, idet jeg dog regner med at være Medlem af Tinget efter Valget, at jeg gerne vil tale med det ærede Medlem den 14. December 1945. For jeg vil meget gerne se den Arbejds- og Socialminister, som, naar den nye Regering efter Valget er traadt sammen, formentlig et Stykke ind i November Maaned, skal tage fat paa de Forhandlinger, han maa føre med Hovedorganisationerne, med sit Departement og med de politiske Partier for at faa tilvejebragt en ny Arbejdsfordelingsordning og en ny Arbejdsløshedsunderstøttelsesordning, og faar en sagligt forsvarlig og politisk gennemførlig Ordning bragt til Veje med den Frist, han faar. Men jeg skal afstaa fra at være Spaamand herom; jeg gør blot den Bemærkning, at jeg sætter et stort Spørgsmaalstegn ved, om det nu var rigtigt at sige til den socialdemokratiske Ordfører, at det var en paradisk Bemærkning han gjorde.

Maa jeg i Anledning af den Kritik, der af forskellige Ordførere er rejst angaaende selve Arbejdsfordelingsordningen, ogsaa faa Lov til herom at give et Par saglige Oplysninger. Bortset fra en praktisk talt betydningsløs Undtagelsesbestemmelse kan ingen Arbejdsfordeling gennemføres uden Aftale mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, og hertil kommer yderligere, at enhver Arbejdsfordelingsordning skal godkendes af Arbejdsfordelingsnævnet, hvori der findes Repræsentanter ikke alene for de to Hovedorganisationer, men ogsaa for Administrationen, hvilket i dette Tilfælde vil sige Arbejds- og Socialministeriet og Finansministeriet. Der er maaske særlig Grund til at fremhæve Finansministeriets Repræsentation i Arbejdsfordelingsnævnet, idet det som bekendt nu, efter at Lønskatten er ophævet, er Staten, der bærer de med Arbejdsfordelingen forbundne Udgifter, og vi har altsaa gennem Finansministeriets Deltagelse i Arbejdsfordelingsnævnet en vis Sikring mod, at Udgifterne bliver for store.

Naar man bedømmer den gældende Arbejdsfordelingsordning, maa man endvidere være opmærksom paa, at den under hele Besættelsen dannede et virksomt Bolværk mod Tyskernes Krav om at faa Arbejdskraft

stillet til Raadighed enten til Værnemagtsarbejde her i Landet eller direkte til Virksomheder i Tyskland. Medens Arbejdsfordelingsnævnet derfor i denne Periode utvivlsomt har set det som sin Opgave — og dette var ogsaa forudsat i Loven — at holde saa mange som gørligt paa Arbejdspladserne, er det mig bekendt, at Arbejdsfordelingsnævnet, selv om dette Formaal selvsagt stadig skal opfyldes, er yderst paapasselig med at godkende Ordninger, der besværliggør Arbejdskraftens Overgang til Omraader, hvor der kan skaffes fuld Beskæftigelse i Dag.

Ser man paa de statistiske Opgørelser over Arbejdsfordelingen inden for de enkelte Fag, bliver man ogsaa hurtigt klar over, at de Fag, hvor Arbejdsfordelingen virkelig spiller en Rolle, er dem, som vi alle paa Forhaand maa erkende er særlig krigsramte. Jeg kan saaledes nævne Korkskærere og Korksorterere, hvoraf 66,35 pCt. i sidste Uge af August Maaned 1945 var paa Arbejdsfordeling, Skraatobaksarbejderne, for hvem den tilsvarende Procent var 65,78, Chokoladearbejderne med 68,69, Tekstilarbejderne med 63,78 og Tobaksarbejderne med 74,34 pCt.

Ogsaa Kvinderne ligger paa en ret høj Procent, nemlig paa 30,55, hvad næppe nogen vil undre sig over, naar man ved, i hvilket Omfang de kvindelige Fag er ramt af de gældende Restriktioner. Imidlertid ligger det saaledes, at en Del kvindelige Arbejdere ogsaa under normale Forhold kun er beskæftiget i et mindre Antal Timer end de normale 48. Dette er Arbejdsfordelingsnævnet fuldt opmærksomt paa, og det er mig bekendt, at Nævnet ved Godkendelse af Ordninger, der omfatter kvindelige Arbejdere, er særlig omhyggeligt med at paase, at der ikke meddeles Godkendelse i Tilfælde, hvor de paagældende andetsteds kan faa fuld Beskæftigelse eller heller ikke under normale Forhold er indstillede paa flere ugentlige Arbejdstimer end dem, de har i Øjeblikket.

Jeg maa dog her erindre om, at Formaalet med at gennemføre en Arbejdsfordeling set fra Arbejdsgivernes Synspunkt er at fastholde den Stab, de normalt beskæftiger, paa nedsat Tid med Henblik paa en kommende Forøgelse af Beskæftigelsesgraden. Derfor maa det naturligvis paases, at der ikke gennemføres Omflytninger af Arbejdskraften, der ud fra Oplærings synspunkter paa lidt lang Sigt er u hensigtsmæssige.

Jeg vil endelig gerne fremhæve, at Arbejdsfordelingsnævnet i Forbindelse med Arbejdsdirektoratet netop efter den 5. Maj har taget Spørgsmaalet om en nøjere Kontrol